

بسم رب الشهداء و الصديقين

(ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون)

(آنان که در راه خدا کشته شدند مرده میندازید آنها زنده اند و نزد پروردگارشان روزی می طلبند)

وصیتنامه این جانب ذبیح اله سلیمی در مورخه 1364/11/1 ساکن روستای حاتم آباد:

با سلام به آقا امام زمان (عج) و با سلام به امام عزیز و یاران با وفای آن و با سلام به خانواده های شهدا و سلام بر شهیدان کربلا تا کربلای ایران و با سلام به امت قهرمان و شهید پرور ایران.

خدایا شکر که عشق حسینت را در دلمان زنده گرداندی، خدایا تو شاهد باش جز تو مقصود و هدفی نداشته و ندارم و آگاهانه در راه تو قدم برداشتم و من يك بنده معصیت کار هستم و بار گناهانم بر دوشم سنگینی می کند ولی از لطف و کرامت تو غافل نیستم و امید به تو دارم.

ای مردم آگاه باشید که دامنگیر مرگ ذلت بار نباشید و قبل از آنکه مرگ ذلت بار دامنگیر شما شود از مرگ سرخ استقبال نمایید همچنانکه حضرت علی گفت: صد بار مردن با شمشیر را به در رختخواب مردن ترجیح می دهم و این را بدانید که همه رفتنی هستیم و چه بهتر که در راه خدا برویم و جان خود را اهدا کنیم. خداوندا رضایم به رضای توست.

ای منافقین شما که دم از عدالت می زنید و برادر کشی می کنید چگونه با صدای بلند می گوئید یا حسین، در حالیکه حسین زمان را یاری نمی کنید ای از همه جا بی خبران، شما از دشمنان اسلام هم بدتر هستید و بیشتر از آنها به اسلام ضربه می زنید، شماها حالیان نیست که مسلمانان برای چه می جنگند و پیامی که من به این نور چشمان ملت ایران دارم این است البته من کوچکتر از آن هستم که برای شما پیامی بفرستم ولی چند کلمه می گویم، قدر امام را بدانید و هر چه گفت انجام دهید و در راه اسلام او را یاری کنید و جای شهدا را خالی نگذارید و اسلحه شان را بردارید و به جنگ و ستیز با کفر بپردازید و این شعار الله اکبر را سر لوحه همه شعار ها قرار دهید و جنگ جنگ تا پیروزی را از یاد نبرید.

و پیامی چند دارم به خانواده عزیزم، این است که در سوگ من گریه و زاری نکنید زیرا امام ما در سوگ فرزندش گریه نکرد همچنانکه امام حسین (ع) و عمار تحمل کردند صبر پیشه کنید که خدا صابرين را دوست می دارد و این را در پیش خود تصور کنید که خدا امانتی به شما داده بود و حالا گرفته است و در این مدت اگر ناراحتی یا کار های بدی از من دیده اید مرا عفو کنید و از تمام خویشان و آشنایان حلالی بطلبید از برادرانم و پدر و مادرم تقاضا دارم که هرگز يك قطره هم که شده گریه نکنند و اگر از من بدی دیده اند عفو کنند. التماس دعا

(و السلام من الله توفیق)

(خدایا خدایا تا انقلاب مهدی خمینی را نگهدار از عمر ما بکاه و بر عمر رهبر افزا)